

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 266 TEUF.

- Kommissionen har tilsidesat artikel 266 TEUF ved ikke at handle i overensstemmelse med 2010-dommen. Kommissionens skrivelse demonstrerer Kommissionens endelige afgørelse om ikke at vedtage en ny formel afgørelse, der fastsætter det nøjagtige beløb, som sagsøgeren skal betale, på trods af Kommissionens forpligtelse til at gøre dette efter 2010-dommen. Skrivelsen er derfor et endeligt og endegyldigt udsagn, der viser, at Kommissionen ikke vil opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 266 TEUF.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

- Kommissionen overholdt ikke proportionalitetsprincippet, da den pålagde sagsøgeren at betale morarenter af en bøde, hvis beløbsstørrelse aldrig var klart fastlagt, og som var blevet annulleret i sin helhed, uden at Kommissionen traf en ny endelig afgørelse vedrørende størrelsen af den bøde, sagsøgeren skulle betale. Formålet med de regler, der giver Kommissionen ret til at kræve morarenter i andre sager, er ikke opfyldt i denne sag. Subsidiært er det i det mindste uforholdsmæssigt at pålægge en rentesats af straffende karakter, da sagsøgeren er blevet hindret i at undgå denne omkostning som følge af Kommissionens egen adfærd.

6. Sjette anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den nægtede at frigive sagsøgerens bankgaranti efter 2010-dommen.

- Retten annullerede ved 2010-dommen 2005-afgørelsen, som oprindeligt pålagde betaling af bøder, hvilket efterlod Kommissionen uden noget retligt krav mod sagsøgeren indtil vedtagelsen af en ny afgørelse. Kommissionen handlede i strid med dommen, da den nægtede at frigive bankgarantien efter 2010-dommen. Denne retlige fejl har direkte forårsaget yderligere omkostninger for sagsøgeren til opretholdelse af bankgarantien. Subsidiært burde Kommissionen i det mindste have nedsat bankgarantiens beløb til det af Retten fastsatte maksimumsbeløb umiddelbart efter dommen.

Sag anlagt den 22. september 2014 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-673/14)

(2014/C 409/73)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato A. De Stefano og G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den italienske regering har for Den Europæiske Unions Ret anfægtet Europa-Kommissionens afgørelse K (2014) 4537 endelig af 9. juli 2014, meddelt den 10. juli 2014, vedrørende selskabet SEA S.p.A.'s oprettelse af selskabet Airport Handling S.p.A.

Kommissionen indledte med denne afgørelse en formel undersøgelse i forhold til Den Italienske Republik, idet den indledningsvis fastslog følgende:

- SEA S.p.A.'s oprettelse af selskabet Airport Handling S.p.A. og det deraf følgende kapitalindskud på 25 mio. EUR udgør statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

- Selskabet Airport Handling S.p.A. kan anses for selskabet SEA Handling S.p.A.'s efterfølger, idet det således fortsætter med at være begunstiget af den støtte, som dette selskab modtog, og som var genstand for afgørelse K (2012) 9448 endelig af 19. december 2012, hvorfor Airport Handling S.p.A. er indtrådt i SEA Handling S.p.A.'s forpligtelse til at tilbagebetale denne støtte.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af princippet om loyalt samarbejde og af artikel 10 og 13 i forordning (EF) nr. 659 af 22. marts 1999.

- Den anfægtede afgørelse blev vedtaget uden at tage hensyn til de beviser og vurderinger, som de italienske myndigheder forelagde under sagsoplysningen, hvilket, som EU-Domstolen flere gange har fastslået, er i strid med princippet om, at Kommissionen og medlemsstaterne har en forpligtelse til at samarbejde loyalt med henblik på at overvinde de vanskeligheder, som kan opstå under gennemførelsen af en afgørelse om at tilbagesøge statsstøtte.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af princippet om omhu og upartiskhed ved den administrative sagsbehandling.

- Kommissionen har ikke foretaget en tilstrækkeligt omhyggelig undersøgelse af de oplysninger, der er fremlagt af de italienske myndigheder under oplysningen af sagen, og har således støttet den anfægtede afgørelse på en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af forsigtigheds- og proportionalitetsprincippet ved den administrative sagsbehandling.

- Den anfægtede afgørelse er i strid med disse principper, der indebar en pligt til at afvente i hvert fald resultatet af sagen i første instans vedrørende anfægtelsen af afgørelse K (2012) 9448 endelig af 19. december 2012, og den anfægtede afgørelse har således øvet en for tidlig indvirkning på en virksomhedsoperation, der var under igangsættelse.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 108 TEUF, 120 TEUF, 145 TEUF og 146 TEUF.

- Den anfægtede afgørelse har på grundlag af en angiveligt urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder hindret SEA S.p.A. i at virke på markedet for handling i Milanos lufthavne og sikre tjenestens kontinuitet i dens egenskab af disse lufthavnens forvalter.

5. Femte anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 108 TEUF hvad angår den udledte kontinuitet mellem SEA Handling og Airport Handlings virksomhedsaktiviteter.

- Den anfægtede afgørelse er urigtig, for så vidt som det fastslås, at der er kontinuitet mellem SEA Handling S.p.A. og Airport Handling S.p.A..

6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 108 TEUF for så vidt som den angivelige støtte tilregnes staten.

- Den anfægtede afgørelse er urigtig, for så vidt som de offentlige myndigheder tilregnes SEA S.p.A.'s beslutning om at oprette Airport Handling S.p.A. og at tilføre selskabet en indledende kapital.

7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af og urigtig anvendelse af artikel 108 TEUF hvad angår den angiveligt manglende økonomiske rationalitet.

- Den anfægtede afgørelse er urigtig, for så vidt som det fastslås, at SEA S.p.A.'s beslutning om at oprette Airport Handling S.p.A. ikke svarer til en adfærd, der udvises af en påpasselig økonomisk aktør, som opererer på markedsøkonomiske vilkår.